

همراه با رسول الله صلى الله عليه وسلم از مکه به مدینه بازگشتم، تا آنکه در راه به آبی رسیدیم، پس گروهی هنگام عصر زودتر رفتند و با عجله وضو گرفتند؛ درحالی به آنان رسیدیم که مشخص بود به پشت پاهایشان آب نرسیده است، پس رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ» «وای بر پشت پاها از آتش دوزخ؛ کامل وضو بگیرید»

از عبدالله بن عمرو - رضی الله عنهما - روایت است که گفت: همراه با رسول الله صلى الله عليه وسلم از مکه به مدینه بازگشتم، تا آنکه در راه به آبی رسیدیم، پس گروهی هنگام عصر زودتر رفتند و با عجله وضو گرفتند؛ درحالی به آنان رسیدیم که مشخص بود به پشت پاهایشان آب نرسیده است، پس رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمودند: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ» «وای بر پشت پاها از آتش دوزخ؛ کامل وضو بگیرید».

[صحیح است] [متفق علیه]

پیامبر - صلى الله عليه وسلم - همراه با یارانش از مکه به مدینه سفر می‌کرد که در مسیر آبی یافتند. پس برخی از صحابه با عجله برای نماز عصر وضو گرفتند، به طوری که برای بیننده مشخص بود که پشت پاهایشان خشک است و آب نرسیده است، پس پیامبر - صلى الله عليه وسلم - فرمودند: برای کسانی که در شستن پشت پاهایشان به هنگام وضو کوتاهی می‌کنند، عذاب و هلاکت در آتش است؛ و به آنان امر نمود که در کامل نمودن وضو مبالغه نکنند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/66392>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

